

AIKAAN LUMIKUKKIEN

säv. Veikko Juntunen
san. Esko Vuorinen-V. Juntunen

KUN MAA ON JÄLLEEN PUNAINEN,
ON NÄKY IHMEELLINEN,
KUNNES KUURA PEITTÄÄ SEN,
AIKAAN LUMIKUKKIEN.

Ruska maalaa luontoon
kaunein värein pohjoisen,
silloin tunsin sen,
kosketuksen sydämen.

Kuin lämmintuuli mukanaan,
saapui hän pohjolaan.
Aikaan, taikaan
lapiin jylhään maisemaan.

KUN MAA ON JÄLLEEN PUNAINEN....

Luonto muutti muotoaan,
lehdet putos kerrallaan.
Tiesin kuitenkin,
jää meille ruska ikuinen.

Kuin lämmintuuli mukanaan,
saapui hän pohjolaan.
Aikaan, taikaan,
lapiin jylhään maisemaan.

KUN MAA ON JÄLLEEN PUNAINEN...

AIKAAN LUMIKUKKIEN

säv. Veikko Juntunen san. Esko Vuorinen / Veikko Juntunen

Fm H7 Em Am7 H7 Em H7

9 B-osa Em H H7 Em

Kun maa on jäl - leen pu - nai - nen, on nä - ky ih - meel - li - nen,

13 H H7 Em

kun - nes kuu - ra peit - tää sen ai - kaan lu - mi - kuk - ki - en.

FINE

17 A-osa Em Am H H7

1. Rus - ka maa - laa luon - to aan kau - nein vä - rein poh - joi - sen. Sil - loin tun - sin
2. Luon - to muut - ti muo - to aan, leh - det pu - tos ker - ral laan. Tie - sin kui - ten -

22 Em Am7 H H7 Em

sen kin jää kos - ke - tuk - sen sy - dä - men. Kuin läm - min tuu - li mu - ka naan,
mei - le rus - ka i - kui - nen. Kuin läm - min tuu - li mu - ka naan

E E7 Am Am7 Em Am H7 Em §

27

saa - pui hän poh - jo laan. Ai - kaan tai - kaan la - pin jyl - hään mai - se maan.
saa - pui hän poh - jo laan. Ai - kaan, tai - kaan la - pin jyl - hään mai - se maan.